

Отже, одним із пріоритетів та напрямом діяльності суспільства є екологічне виховання школярів, яке має відбуватися в першу чергу через освітнє середовище Нової української школи.

Список використаних джерел:

1. Висоцька О. Є. *Освіта для сталого розвитку [Текст]: науково-методичний посібник*. Дніпропетровськ : Роял Принт, 2011. 200 с.
2. *Концепція Нової української школи [Електронний ресурс] // Міністерство освіти і науки України. 2016. Режим доступу до ресурсу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>.*
3. Пустовіт Н. А. *Сутність характеристики екологічної компетентності школярів. Педагогічна наука. Випуск.38. Херсон: Видавництво ХДУ, 2005. С. 186-191.*
4. Смірнова В. М. *Умови формування екологічної компетентності учнів [Електронний ресурс] / Віра Марківна Смірнова. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: https://smirnovavira.ucoz.ua/index/umovi_formuvannja_ekologichnoji_kompetentnosti_uchniv/0-5.*

СИСТЕМА РОБОТИ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Волакова О. С.
Кременчук, Україна

Науковий керівник: *Марченко Валентина Михайлівна, учитель географії Кременчуцького ліцею №17 «Вибір» імені М. Г. Неленя Кременчуцької міської ради Кременчуцького району Полтавської області*

У Концепції розвитку освіти в Україні на період до 2025 року, Державній цільовій соціальній програмі національно-патріотичного виховання на період до 2025 року, Стратегії національно-патріотичного виховання, законах України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», як стратегічні, визначаються завдання виховання в особистості любові до Батьківщини, усвідомлення нею свого громадянського обов'язку на основі національних і загальнолюдських духовних цінностей, утвердження якостей громадянина – патріота України як світоглядного чинника.

Проблема національно-патріотичного виховання завжди була і залишається в центрі уваги науковців, педагогів, методистів. Нею займалися такі вчені, як І. Бех, К. Чорна, Є. Белозерцев, І. Ільїн, Б. Кобзар, Є. Старовойтов, Н. Мойсеюк, М. Стельмахович, В. Сухомлинський, О. Докукіна, Л. Канішевська, О. Вишневський, І. Зязюн, Р. Петронговський.

На думку українських науковців І. Беха та К. Чорної, патріотизм – це любов до Батьківщини, свого народу, турботу про своє і його благо, сприяння становленню й утвердженню України як суверенної, правової, демократичної, соціальної держави, готовність відстояти її незалежність, служити і захищати її, розділити свою долю з її долею [1, с. 29].

О. Вишневецький виділяє три етапи розвитку патріотичної свідомості дитини та людини взагалі:

1. Етап раннього етнічно-територіального самоусвідомлення є основою, фундаментом патріотичного виховання і здійснюється переважно в батьківській родині та в школі. Він припадає на дошкільний і молодший шкільний вік. На цьому етапі формується почуття патріотизму.

2. Етап національно-політичного самоусвідомлення, припадає на підлітковий вік, коли дитина з лона сім'ї та школи переходить у громадське середовище. На цьому етапі відбувається приєднання юнацтва до різноманітних дитячих й молодіжних громадських, політичних організацій і об'єднань, які в змозі допомогти виховати сьогоdnішнього школяра, завтрашнього громадянина України.

3. Етап державницько-патріотичного самоусвідомлення, коли поняття «національного» виходить за межі етнічності та сягає рівня державності. Характерними рисами даного етапу є вияв любові, поваги до своєї держави як головної мети нації [2, с. 46].

Виховання у молодого покоління почуття патріотизму, відданості справі зміцнення державності, активної громадянської позиції нині визнані проблемами загальнодержавного масштабу.

Розкрито сутність понять «патріотизм» та «національно-патріотичне виховання». Патріотизм – це любов до Батьківщини, українського народу, сприяння становленню й утвердженню України як суверенної, правової, демократичної, соціальної держави, готовність відстояти її незалежність, служити і захищати її. Національно-патріотичне виховання дітей та учнівської молоді – це комплексна, системна і цілеспрямована діяльність органів державної влади, громадських організацій, сім'ї, школи, інших соціальних інститутів, метою якої є становлення громадян-патріотів України, готових самовіддано розбудовувати її як суверенну, незалежну, демократичну, правову, соціальну державу, і забезпечувати її національну безпеку, знати свої права і обов'язки, цивілізовано відстоювати їх, сприяти єднанню українського народу, громадянському миру і злагоді в суспільстві.

Проаналізовано теоретичні основи та нормативно-правову базу з питань національно-патріотичного виховання. У Стратегії національно-патріотичного виховання на 2020–2025 роки, Законах України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», Концепції розвитку освіти в Україні на період до 2025 року, Державній цільовій соціальній програмі національно-патріотичного виховання на період до 2025 року як стратегічні,

визначаються завдання виховання в особистості любові до Батьківщини, усвідомлення нею свого громадянського обов'язку на основі національних і загальнолюдських духовних цінностей, утвердження якостей громадянина – патріота України як світоглядного чинника.

Охарактеризовано форми, методи і засоби національно-патріотичного виховання учнів. Ефективність виховання патріотизму значною мірою залежить від реалізації діяльнісного підходу. Особистість громадянина-патріота формується інтенсивніше, якщо він бере реальну участь в діяльності, в якій апробуються на практиці громадянські цінності, якщо ця діяльність проходить через його почуття, відповідає його потребам та інтересам. Особливе значення має особистісно-орієнтований та системний підхід. Лише через таку ієрархію ціннісних підходів як людина (особистість) – народ (культура, історія, освіта) – держава (суспільство) можна реалізувати перспективну і демократичну модель виховання громадянина-патріота.

Шляхом проведення опитування серед 169 учнів 10-11 класів визначено рівень розвитку національно-патріотичних якостей особистості школярів у Кременчуцькому ліцеї №17 «Вибір» імені М. Г. Неленя.

Список використаних джерел:

1. Бех І. Д. Програма патріотичного виховання дітей та учнівської молоді. Гірська школа Українських Карпат. – 2015. – № 12-13. – С. 26–37.
2. Вишневецький О. Орієнтири національного виховання // Рідна школа, 1994. – № 6. – С. 42–46.

**ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ
НА ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ МАТЕМАТИЧНИХ
УЯВЛЕНЬ ДОШКІЛЬНИКІВ**

Галич П. О.
Кременчук, Україна

Науковий керівник: Муратова Тетяна Станіславівна,
учитель англійської мови Кременчуцького ліцею №30 «Олімп» імені
Н. М. Шевченко
Кременчуцької міської ради Кременчуцького району Полтавської області

Ігрова діяльність дитини – це своєрідна форма виявлення нею своєї активності, в якій на рівні знань і вмінь вона відтворює дії дорослих і стосунки між ними, пізнає предмети та їх функції, соціальну дійсність свого оточення.